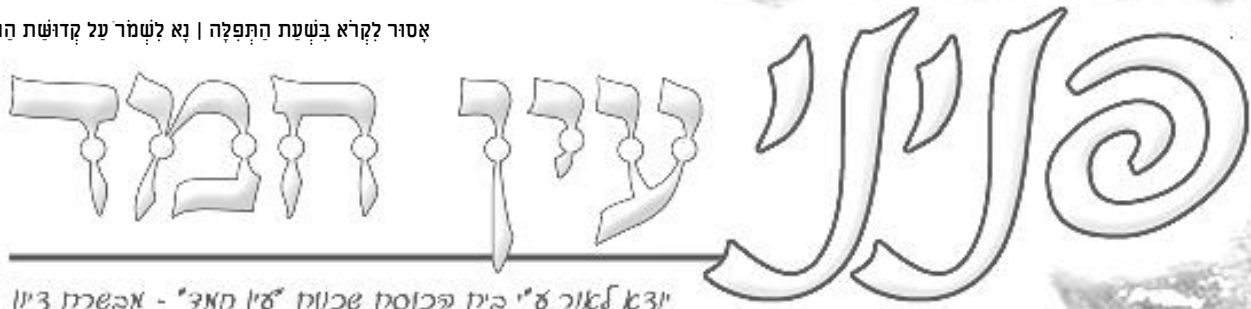

פְּרֻשֵׁת קֶרַח | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאִיזוֹר ע"י בֵּית דִּבְכַסְיַת שְׁכֵנֵינֵינוּ עִין חֹמֶז" - אֲבִשְׁרַח צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת קֶרַח - בְּרִיאַת חֲדָשָׁה

"אִם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹה וְכו' וְאִם בְּרִיאַת יִבְרָא ה' וּפְצָתָהּ הָאָדָמָה אֶת פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְכו' וַיִּדְעָתָם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת ה'" (במדבר טז, כט-ל)

העיקר שבסוף משה רבינו יצא שקרן. לכן לקח איתו את מאתיים וחמישים האנשים.

זה היה החשבון שעשה: אם הם ימותו ואני לא- הרי ודאי שמשה רבינו שקרן, כי אם נשארתי בחיים, סימן שהוא שיקר כשאמר שרק לאחיו- אהרון הכהן- מותר להקריב את הקטורת.

אם אני אמות וגם מאתיים וחמישים האנשים ימותו- יאמרו שהם מתו כי היו זרים והיה אסור להיכנס למשכן להקטיר קטורת, ואילו קורח מת למרות שלא היה זר, וזאת משום שהוא יחד איתם והאש פגעה גם בו, ואז ישאר ספק על משה רבינו בלב האנשים.

לכן ביקש משה רבינו מהקב"ה שיברא בריאה חדשה ויעשה שקורח לא ימות כמו שמתו מאתיים וחמישים האנשים שעומו, שכן "אם כְּמוֹת כָּל הָאָדָם יִמְתּוּן אֱלֹה" (במדבר טז, כט).

"הָאָדָם"- הכוונה לקורח, אם קורח ימות כמו כולם אז יאמרו כולם כי "לא ה' שִׁלְחָנִי". אבל אם תראו כי "בְּרִיאַת יִבְרָא ה'" (במדבר טז, ל)- מיוחדת לקורח, ואז יוכח לעין כל, שקורח הוא גם מהשרופים וגם מהבלועים שקיבל את העונש בעצמו ולא בגלל הזרים שהביא והיה ביניהם, ממילא תתחזק האמונה במשה רבינו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איננה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה דוד בן נלי רחל יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציור הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחמיאל בת ימנה נינט רחמיאל בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ליאט דוד עומרי בן יהודית מאיר בן שרית ואליהו מילך אסתר בת שולמית יפית בת ג'ליה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי רחל מרים בת יהודית משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה דליה בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו רפאל אבידן בן תקווה יצחק בן חנון ר' אליעזר בן עטיה הבהבת שושנה רייזל

16/06/2018	ג' תמוז תשע"ח	
פרשת קורח		
הפטרה: "ויאמר שמואל"- שמואל א, י"א		
כניסה	יציאה	ה"ת
19:11	20:24	21:19
19:29	20:21	21:16
19:32	20:25	21:20
19:29	20:21	21:16

שואל ומשיב בהלכה – אסור שהתערב בהתר- חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר להדיח כלי בשר וכלי חלב באותו הזמן?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

איסור שנתערב בהיתר בין מין במינו, ובין בשאינו מינו, כגון חלב שנפל לבשר, אם יש בקדירת הבשר שישים כנגד החלב, הכול מותר. ובהפסד מרובה, יש להתיר לתת לגוי לטעום מהבשר, ואם אומר, שאין בו טעם חלב, מותר באכילה. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן צח ס"א) וברמ"א שם. וכן הביא הרב כנסת הגדולה בשם כמה פוסקים שלא סומכים על הגוי. וכל"פ הרב זבחי צדק. וכן הביא הרב משמרות כהונה (חיו"ד ערך ט אות ב) שכן המנהג פשוט שאין נותנים כלל לגוי לטעום התערובת לראות אם יש בה טעם של איסור, והניף ידו שנית (שם ערך ש אות לו) ושכן המנהג בעיר ג'רבה יע"א. וכל"כ בספר ארץ חיים בשם הפר"ח (סימן פז ס"ק כט). וכל"ה בספר נתיבי עם (שם) דאין המנהג בזה כסברת מרן ז"ל. וכן העלה בשו"ת דברי שלום (יו"ד סימן לא). ומכל מקום דעת הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד סב) שיש לתפוס העיקר כדעת מרן ז"ל שמועיל לסמוך על הגוי בהפסד מרובה. ולדעת בני אשכנז, אין לסמוך על טעימת הגוי כלל. וכאשר מדובר במין במינו צריך שישים, היות ולא ניתן לבדוק על ידי טעימה.

אם לאחר שנתערב מין במינו נשפך, וכעת אין יכולים לבדוק, אם יש בהיתר שישים כנגד האיסור, אם נודע, שהיה רובו היתר מותר. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ב). היות ומדאורייתא די ברוב ורבנן הצריכו שישים וכאן אינו אלא ספק. אולם, אם האיסור נפל להיתר, ואי אפשר לעמוד על שיעורו, האם יש שישים, וכן לא נודע שהיה רובו היתר, הכול אסור, גם כאשר האיסור שנפל מדרבנן.

איסור שנפל להיתר אף שיצא בעודו שלם, צריך שיהיה בתבשיל שיעור שישים כנגדו. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ד) מפני שאין אנו יודעים כמה יצא ממנו.

כאשר נפל זבוב לקדירה והוציא אותו, אין צריך שישים בקדירה לבטל את הטעם היות וטעמו פגום. **מקורות:** דעת מרן השו"ע (יו"ד סימן קז ס"ב) שזבוב וכן שאר דברים המאוסים בתבשיל, זורקן ואין צריך שישים. ובדרך כלל, יש שישים בתבשיל כנגד הזבוב.

ויש מי שמתיר רק בהפסד מרובה. **מקורות:** הש"ך (שם סק"ז). וכתב הפרי מגדים (שפ"ד סק"ז) דמעיקר הדין מותר, והמחמיר תבוא עליו ברכה. ולדעת המחמירים צריך להיזהר שלא להוציא את הזבוב בכף, כי אין בכף שישים כנגדו. לכן צריך להטות את הסיר, עד שהזבוב יפול.

זְהִירוֹת מִמַּחְלָקַת

בספר 'אגרות חזון אי"ש' הובא העתק מכתב יד סתרים של הצדיק, שבו מרן הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל מציין כי **נשמה מיוסרת, באה אליו לבקש תיקון וזה לשונו: "לא נתן לי לעוזבו שאברכנו אמרתי לו: "לך לשלום" ולא נחה דעתו, עד אשר אמרתי: "הי רצון שתתקן את הנפש הזאת תיקון גמור ותסלח את כל עונותי". תיכף נחה דעתו ונשאר במנוחה"**.

אותו תלמיד הסתקן עד מאוד, מדוע נשמה מיוסרת זו באה לרבינו, ומהו תיקונה. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות גילה רבינו, מהו הרקע הבסיסי לאותה בקשת תיקון נשמה: אבי החזון אי"ש זצ"ל, הגאון ר' שמריהו יוסף קרליץ שימש כרבה של קוסובה. באחד הימים נערך דין תורה, בין שני בעלי בתים מהעיר כשראם אביו הוא הדיין. לאחר פסק הדין, היהודי שהפסיד כעס וחש נעלב, עד שהחל לנהל מלחמה מול הרב. הוא הרבה במחלוקת. פתח בית כנסת חדש, וגם הגדיל לעשות בהביאו רב נוסף לעיירה, כדי שידחוק את רגלי ר' שמריהו יוסף. לאחר שנפטר והתבקש לבית-עולמו, לא מצא מנוחה לנפשו, ולכן הוא בא לחזון אי"ש, לבקש תיקון לנשמתו הדוויה.

הַשְׁכַּנַּת שְׁלוֹם בֵּית

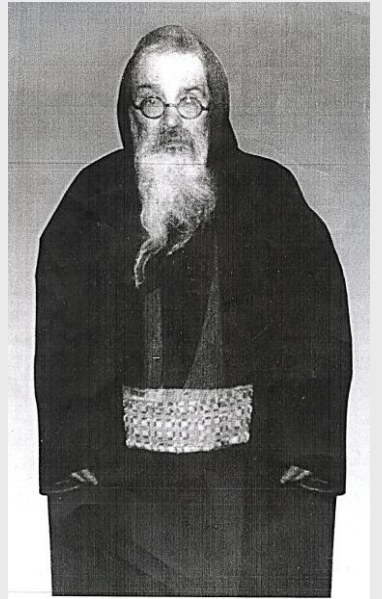
עד כמה רבותינו ביקשו להשכין שלום בית בין בני-הזוג, זאת ניתן ללמוד מהסיפור המופלא שלפנינו המעובד מתוך 'קול ברמה': אישה אחת הגיעה לבית דינו של מרן הגאון הרב שמריהו יוסף ניסים קרליץ וביקשה להתגרש מבעלה. לשאלת הגאב"ד על מה ולמה, השיבה, שלפני חתונתה סיפרו על בעלה דברים נפלאים, ואמרו עליו, שהוא תלמיד חכם, ויושב ולומד בהתמדה, והנה עכשיו היא רואה, שאין הדברים כך. 'אני מאוכזבת מאוד מבעלי, ולכן ברצוני להתגרש', אמרה.

רבינו חך בדעתו, מה ניתן לעשות כדי להציל את שלום הבית ביניהם וכיצד ניתן להגדיל ולהאדיר את כבוד בעלה, ושהוא יהיה גדול בעיני אישתו. וכך שאל: "ואם אקבע חברותא עם בעלך, תסכימי להישאר עימו, ולא להתגרש?". האישה השיבה בחיוב. עלינו לדעת ולהבין, שסדר יומו וזמנו היקר של רבינו איננו פנוי בלשון המעטה להצעות לחברותות חדשות, ולמרות הכול בגלל החשיבות העצומה בהשכנת שלום בית בין איש לאשתו, היה מוכן לקבוע חברותא עם האברך ההוא ולשבת ללמוד איתו. זו היא גדלותם של גדולי ישראל האמיתיים, ומהם ילמד כל אחד ואחד על חשיבותו של שלום-הבית, ועד כמה מעוניין הקב"ה בהשכנת שלום בבית היהודי.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

הרב הגאון מרדכי קורקוס זצ"ל - נולד בשנת ה'תר"ן (1890) בעיר מראכש. בשנת ה'תרס"א (1901) בגיל אחת-עשרה התייתם מאביו וגדל על ברכי סבו רבי שמואל. בצעירותו למד בישיבה במראכש (ע"ש הצדיק רבי אברהם אזולאי זצ"ל). לאחר שנפטר ראש הישיבה במראכש, מונה להיות ראש הישיבה שם ומהישיבה שלו יצאו תלמידי חכמים מופלגים. מזמן שהתמנה להיות חבר בית הדין ומורה צדק בבית דינו של חכם ר' משה זריהן הפסיק למלא תפקיד בישיבה. ומאז המשיך את שיעוריו בחושן משפט מידי שבת.

לאחר פטירת ר' משה זריהן, התמנה במקומו כאב"ד במראכש. כשהיה הולך לדרכו כל יוצאי החנויות היו מנשקים את ידו, ואם המשיך בדרכו היו רצים ומנשקים את כתפו. בכל ערב אחר תפילת ערבית היה מוסר שיעור בשולחן ערוך בבית הכנסת, עם השנים זכו לסיים את כל השולחן ערוך ארבעים וחמש פעמים. רבינו נהג בצנעה על פי האריז"ל. בכל לילה בעלות השחר לפני שיצא מביתו לבית הכנסת היה נושא תפלה מעומקא דליבא וכל גופו רועד ומגביה את שתי ידיו כלפי השמים. נודע כאחד מצדיקי הדור. עמוד התורה והתפילה. ענוותן מופלא. נפטר ב-ז' תמוז ה'תשי"ד (1954). חי כ-64 שנים. ציונו בעיר מראכש.

סבו (מצד האב): ר' שמואל (חתן רבי מנחם בן הגאון רבי מרדכי הצרפתי רב ואב"ד מראכש). **אביו:** ר' אברהם. **אמו:** מרת סעדה (משפחת הדיינים סימנה). **מרבתי:** סבו, ר' שמואל. **אביו,** ר' אברהם, ר' אלעזר הלוי (מח"ס 'עבודת הלוי' על הש"ס). **מתלמידיו:** ר' יוסף פרץ (רב מושב מגדים ומחבר שו"ת 'תהילתו בפ"י'), ר' חיים ביטון (רב מליליא ומחבר 'לב חיים' על שו"ע אבן העזר), ר' זבולון שושנה, ר' יאיר חפוטא (רב היישוב באר יעקב), ר' שמעון ביטון (רב העיר בית שמש). **ילדיו:** ר' דוד. **מספריו:** **יגדולת מרדכי** - חידושי תורה על כתובות ובבא קמא, וביאורים בהלכות פסח ומועדים, הלכות איסור והיתר, פירוש על אבן עזרא לתורה, דרשות ודברי מוסר.

ל הלא ספורים המעובדים מתוך הספר 'תורת אמך' - מראכש וחכמיה' מאת הרב אברהם אסולין שליט"א: באחד הפעמים נסע רבינו בכלי תחבורה בעיר, הרבנית ראתה את בעלה, באה לשבת לצידו ומחמת ישיבתה בסמוך לרב, נגעה בו מעט. בו במקום קם רבינו וקפץ ממקומו והלך ברגל לביתו.

כמובן שהרבנית הגיעה ראשונה לבית מחמת שנסעה. לאחר דקות ארוכות הגיע רבינו לבית ושח לרבנית שאיזו אישה באה להתיישב לידו ונגעה בו מעט והתחיל להצטער על כך, אז גילתה הרבנית לרב שהיא הייתה אותה אישה ולא הספיקה לומר לרב שזה היא, **מחמת שהרב קפץ מיד וירד מהכלי תחבורה בבהלה.**

יפר ר' יעקב כהן באחד הפעמים היה הולך רבינו ברחובות מראכש אמרתי לו שלום ולא השיב לי, והיה לפלא בעיני איך הצדיק הנקרא בעל ענווה של דורנו אינו משיב שלום, כאשר שאלתי על כך התנצל ואמר שבדרכו הוא לומד ופעמים מחמת שהיה שקוע בלימודו, לא שם לב לעוברים ושבים, ותמיד היו שפתותיו דובבות בהולכו בדרכים.

באחת השנים הייתה בצורת גשמים קשה מאוד בעיר מראכש. הערבים התפללו לבורא עולם שיוריד גשמים - אלא שהתפילות לא עזרו. בצר להם פנו לרבינו הן מצד היהודים והן מצד הערבים וביקשוהו שיעמוד בתפילה לביטול הגזירה. רבינו יחד עם הרבנים הגאונים ר' משה זריהן אב בית הדין, הגאון ר' יעקב אדהן והגאון רבי אברהם אביטבול ראשי הישיבות החליטו על תענית ציבור.

הידיעה עברה לציבור והם כינסו את הקהל הרחב אל בית החיים של מראכש ליד הרחבה של קברות הצדיקים. רבינו עבר לפני התיבה ואמר דברי התעוררות וכיבושין בבכייה רבה וכן תבע מהנוכחים שישפרו מעשיהם וייטיבו דרכם. מתוכחה זו כל העם געו בבכייה. (יש אומרים שאף אמר להקב"ה שאינו זז מהתיבה עד שירדו גשמים וכך היה שירדו גשמים) ובגמר התפילה התקדרו השמים בעבים וארובות השמים נפתחו. ובדרכם חזרה לביתם הגשם ירד בעוז והאנשים חזרו הבית בשירה ובזמרה רטובים עד לשד עצמותיהם מגשמי הברכה. ואת הרב נשאו על כתפי אחד מהציבור וכל הקהל מלווה את הרב ושרים את פיוט 'אדון עולם', **כאשר הגיע לביתו לא אמר דבר לאשתו אך שמעה את המעשה הזה מהשכנות. ממאורע זה היה קידוש שם שמים גדול ברבים ובקרב הערבים.**

ענוותנותו של רבינו הייתה לשם דבר. הצדיק היה מתפלל בבית הכנסת של רבי יהודה הצרפתי ששימש שם גם כחזן, ורבינו שימש כרב העיר ואב"ד והודיע לידידו רבי יהודה היות והוא מאריך בתפלת שמונה עשרה ואינו רוצה לעכב את הציבור, **לכן מבקש שלא ימתינו לו עד שסיים את העמידה אלא יתחיל חזרת הש"ץ לפי ראות עיניו.**

יפר שמעון קורקוס נכד רבינו סיפור שהתרחש איתו: לקראת ערב פסח בבית רבינו ההכנות היו בעיצומן וערכו את הקניות האחרונות וביניהן שתי חביות יין שבכל אחת מהן חמישים ליטרים (הצדיק היה מחלק מצרכי מזון למשפחות נזקקות לחג הפסח), והנה הילד שמעון רצה לנסות את כוחו ולהרים חבית יין והיא כמובן מחמת משקלה צנחה מיידו. נשברה החבית ונשפך כל היין בחצר הבית.

כשחזר רבינו לביתו היה ריח חזק של יין שהוביל אותו לחצר. כשראה הצדיק מה קרה פנה לילד שמעון שהיה על יד הדלת ושאל אותו: "מי שבר את החבית?". הילד שמעון הודה ואמר שהוא מצטער שהפיל את החבית. לתדהמתו רבינו לא כעס עליו אלא שמח שנכדו מודה על האמת ואמר לילד: "מודה ועוזב ירוחם, העיקר שאמרת את האמת ולא התחמקת". **"מאותו יום", העיד נכדו שמעון, "איני מסוגל לשקר!"** (כח המעש)

גם כאשר האדם נמצא במצבים לא קלים חלילה, עליו לזכור, כי רק בורא העולם הוא שקובע מה שיהיה ויכול הוא לשנות את כל סדרי בראשית, ולכן עלינו לחזק את אמונתנו בחי העולמים.

הניסיונות הרבים שעל האדם לעבור אינם קלים בלשון המעטה. לא בכדי אמר דוד המלך ע"ה: "לְהַגִּיד בְּבִקְרָה חֶסֶדְךָ וְאֶמְוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת" (תהילים צ"ב, ג'). כאשר חיי האדם הולכים למישרין והצלחותיו ניכרות לעין כל- זו לא חוכמה להודות לבורא העולמים באותם הזמנים.

הקושי הגדול של אמונת האדם ובה הוא נמדד- דווקא בלילות. כלומר, כשהוא נמצא בחושך, הניסיונות גוברים עליו ומוצא הוא את עצמו במצבים לא קלים בלשון המעטה. אז האדם נמדד, האם גם אז אמונתו יסודית ואינה מתערערת אפילו לרגע אחד.

הדבר החשוב ביותר בכל אותם רגעים 'לא קלים' בהם האדם מתמודד הוא - לא לאבד את האמונה והתקווה בחי- העולמים!!!

סיפר הרב דוד פלקוביץ שליט"א: פעם אחת הוזמנתי לשאת דברים בארגון 'חי-לייף ליין' (ארגון זה מחזק ילדים חולים או בעלי מוגבלויות וכן את משפחותיהם במצבים קשים, שעליהם להתמודד ביום-יום ומנסה להקנות לילדים ילדות נורמלית ושמחה ככל האפשר. מוציאים את הילדים לקמפיים, טיולים ומחזקים באמונה, משקמים אותם וכו').

באמצע נאומי קם אדם מתוך הקהל וביקש את רשות הדיבור וסיפר: "כאשר מלאו לי תשע-עשרה שנים, אובחנה בגופי ל"ע מחלה קשה, והרופאים הודיעו לי שמצבי קשה מאוד, ואין תרופה למחלתי. ניתן לשער, מה מתחולל בקרב האדם באותם רגעים, שבהם מתבשר בדבר זה".

"עזבתי את בית הוריי באוסטרליה וטסתי לארצות הברית כדי להעביר את הקיץ ב'מחנה שמחה'- המיועד לילדים חולים. בחטיבת הבנות של המחנה הייתה חולה צעירה בת תשע-עשרה, שהרופאים הודיעו לה, שהיא לא תזכה לחגוג את יום הולדתה העשרים!".

"הפגישו בינינו והחלטנו בהחלטה משותפת להתחתן! כולם חשבו, שאנחנו משוגעים. לשם מה? מה הטעם? הרי שנינו חולים ל"ע במחלה סופנית! לא השגחנו בדבריהם והתארסנו".

"החלטתי לחזור לאוסטרליה כדי להודיע להוריי ולהתארגן לחתונה. מיד כשנחתתי באוסטרליה, שמעתי את שמי במערכת הכריזה בתוספת בקשה להגיע מיידית לטלפון!".

שם הודיעו לי, שארוסתי התמוטטה, ואם ברצוני לראותה שוב עליי לעלות לטיסה הקרובה, היוצאת לניו-יורק".

"התקשרתי מיד לרב שלי ואמרתי לו: 'אני בטוח ללא צל של ספק, שבעזרת ה' אני וארוסתי נתרפא ממחלתנו, אז אבקשך לערוך לנו חופה וקידושין בבית-הרפואה בניו יורק'.

"לשאלתו של הרב, באיזה מצב נמצאת ארוסתי, עניתי: 'בחצי תרדמת'. הרב הסביר לי, שאי אפשר לערוך חופה וקידושין במצב שבו הכלה אינה בהכרה מלאה".

"כמובן, מיד עליתי על טיסה בחזרה לניו-יורק. הגעתי לשם בשעת בוקר מוקדמת ומיהרתי לבית-הרפואה. ראיתי את ארוסתי חיוורת כסיד. האור בעיניה הלך ודעך. הרופאים ניגשו אליי ואמרו: 'אנו מצטערים מאוד, אך דע לך, אלו הן שעותיה האחרונות'.

"לא האמנתי להם בשום אופן, ואמרתי בקול רם: 'שנינו חולים ושנינו ננצח את המחלה ואף נזכה להביא ילדים לעולם'. עמדתי ליד מיטתה של ארוסתי והתחלתי להתפלל תפילת שחרית. בירכתי באוזניה את 'ברכות השחר'.

"מימי לא בכיתי כך. הבכי הלך וגבר וכשאמרתי 'פוקח עיוורים', 'זוקף כפופים', 'הנותן ליעף כוח', בכיתי כל כך, עד שלא יכולתי לבטא את המילים".

"כשהגעתי בתפילת העמידה למילים: 'וברכנו אבינו כולנו באור פניך...! זעקתי בליבי: 'אנא! ריבון העולמים, תחזיר את האור לעיניה של ארוסתי'.

"סיימתי להתפלל ונדהמתי לראות, שמעט מן האור חזר לפניה והיא אפילו חייכה". בשלב זה, הפסיק הבחור את סיפורו ושאל את הקהל שבאולם: 'אתם יודעים, מה קרה בסוף?'. הקהל כולו עמד מרותק מחכה בכיליון עיניים לדעת, מה היה בסוף הסיפור. את הדממה ניתן היה 'לחתוך בסכין', וכולם חיכו במתח רב למוצא פיו.

לאחר שתיקת דומיה, שנראתה נצחית, קרא הוא לפתע בקול: "רפא-ל! חננא-ל! רוצו אליי!". ומתוך הקהל רצו אליו שני ילדים תוך כדי קריאת "אבא! אבא!" וכשהגיעו הם אליו, הרים הוא אותם בשתי זרועותיו ואמר: "זה מה שקרה בסוף!".

"לא נותרה עין אחת יבשה בכל האולם. כולם דמעו. חלקם בכו בקול. וכשהצביע הוא על אשתו, שישבה בתוך הקהל ואמר: "הנה היא, זאת שחזר לה ה'אור לעיניים' וחזרה את כל הדרך חזרה", קמו כל הקהל על רגליהם ומחאו כפיים סוערות וניגבו את הדמעות, שירדו על לחייהם. צריך להתחזק באמונה במי שאמר והיה העולם!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 0526329144

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסתריא אטון זצ"ל	הרב יוסף ז"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
אביבה בת אירון ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן גלוי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה
חי יזי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחא ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחא ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לויש ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמאל בן רבקה ז"ל	אסתר בת בלה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל	נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל	שמעון בן שמחה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמי ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה	יעקב בן נעמי ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

